

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

This message must be read in every newspaper, heard on every radio, seen on every television.
Kijk elke dinsdag tot en met vrijdag naar de beste Hollywood films op Paramount Network.
You take the blue pill, the story ends.
You take the red pill, you stay in Wonderland.
In a magical place.
De beste Hollywood films.
Does it have a happy ending?
There's only celluloid kandelier.
Elke dinsdag tot en met vrijdag half negen.
I can't believe it.
Op Paramount Network.
My precious.
Ze schuwen geen enkel taboe.
Ze gaan niets uit de weg.
Hier zijn Cherryba...
Karis van Houten en Halina Rijn.
He, haal.
Oh, ze is al begonnen.
Hoe zou je zelf deze podcast in luiden?
Als je zelf een jingle mocht doen.
Ik zou het echt niet kunnen.
Met die ene stem.
Oh, dat wil je gaan horen.
Het is te vroeg daarvoor.
Ik ga me even opwarmen, maar ik kom zeker zo bij je terug.
Ik heb namelijk een bepaalde stem die jij heel leuk vindt, dat weet ik.
Maar jij bent eigenlijk wel de enige op de hele wereld die die stem leuk vindt.
Echt?
Voor de rest vinden mensen die stem heel irritant.
Ja.
Echt serieus, want ik doe hem ook wel eens in het Engels.
En dan zitten die mensen echt naar me te kijken.
Kan zij hier middelijk verwijderd worden uit deze ruimte?
Maar ik vind het ook wel een Nederlands figuur, moet ik eerlijk zeggen.
Ik snap wel dat die...
Oh, je vindt dat diepe.
Ja, vind ik wel meer een Nederlands diep.
Ja, klopt.
Omdat hij ook een rollende R heeft.
Een rollende R.
Hij gaat zo komen, maar op het onderdaad ook.
Hij komt zeker, komt hij hier langs.
Ja.
Zo, Kar, hoe voelt het nou?

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

We hebben nu een week lang een podcast.
Hoe ver heeft dit jouw leven veranderd?
Ik krijg heel veel stress van.
Ik krijg heel veel stress van.
Want elke ochtend sta je op, denk je.
Oh, god.
Dat moeten we volgende week in het podcast zeggen.
Ja, precies.
Ik voel toch wel een soort van druk en een soort van verantwoordelijkheid...
om goede dingen te zeggen en een beetje intellecten wel over te komen.
Maar het is niet weet, ken mij.
Op het moment als man supreme, dan komen er gewoon allerlei rare dingen uit.
Maar goed.
Dat is toch wel eens leuk.
Dat is niet.
Dat is wel eens leuk.
Ik zou zelf graag iets meer Gronings van jou hier ook in deze podcast.
Ik kan wel een hoorn.
Ik had dus vroeger een rol in shopping en fucking.
Zo heette het toneelstuk.
Ja, kan ik ook niks aan doen van Mark Ravenhill.
En die speelde ik helemaal in het Gronings.
En dan kon jij geen genoeg van krijgen.
Dat weet ik nog wel.
Dat vind jij zo grappig.
Ja.
Want ik ben opgegroeid in Groningen.
Het is zo raar...
Het is zo raar accent.
Het is heel zeudraag.
Maar waar wil je nou?
Wat moet je nou meten?
Het is zo ook een hele rare melodie.
Hij heeft ook echt iets van...
Mag ik jullie nog even iets ophaken?
Want die doen we nu ineens denken aan...
Godverdomme.
Dan ga ik...
Dus weer die naam die komt in me binnen.
Ik volg hem.
Marijn, hoe heet-ie nou?
Marijn.
Ik weet precies wie je bedoelt.
Hoe heet-ie van zijn achternaam?

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

Ja, we gaan het moeten opzoeken omdat we zo...
Het is een Nederlands eigenlijk...
Hoe heet-ie van zijn achternaam?
Dat klopt niet.
Hoe heet-ie van zijn achternaam?
We kunnen nu dus niks meer onthouden omdat we oude best zijn.
Marijn...
Brouwer?
Marijn?
Nee, niet Marijn Brouwers.
Wat zeg ik nou?
Nee.
Marijn...
Wat is dat?
Komiek.
Marijn...
Wat is dat even?
Twee let te grepen.
Marijn.
Scholten.
Ja, zie je?
Scholten.
Marijn Scholten.
Sorry Marijn.
Als je luistert.
Marijn, hoe heet-ie van jou?
Marijn.
Nee, Marijn heet-ie.
Ik laat deze foto zien.
Marijn.
Vertel jij hierheen.
Want ik heb ook een foto te zeggen.
Ik weet niet hoelang ik hem...
Ik ken hem niet persoonlijk.
Helaas.
Dat lijkt me een erg geinig figuur om mee te hangen.
Maar hij doet ook vaak een soort acht Groningsaccenten.
Ik kan het niet helemaal uiteenzetten.
Is het Gronings?
Het is totaal Gronings en het is zo goed gedaan dat ik bijna zeker weet dat hij daar of een tijd gewoond is of een genie is.
Ja, oké.
Nou, dat is-ie zo.
Gewoond.

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

Hij is echt een zeer geestig figuur.

Dat zijn denk ik op dit moment, nou ik denk met Hennering van Loon en dan heb je dus Marijn, Scholten.

En dan zijn er nog een klein handje vol mensen die echt, die me echt hard op doen lachen.

Dat is niet, dat gebeurt niet zoveel.

En toen heb ik hem maar één keer aan jou laten zien.

Jij hebt mij geïnteresseerd?

Jij hebt mij geïnteresseerd?

Ja, jij hebt mij op een patent gemaakt op zijn sketches die je dus op Instagram kan zien en luisteren.

Hij heeft ook een show die supergoed ontvangen is.

Maar als ik me downvoeg, ga ik letterlijk naar zijn Instagram account en dan moet ik zo hard lachen.

Zijn typetjes zijn echt, ja, ik vind hem echt fantastisch.

Ik ben helemaal weg van hem.

Heel groot fan.

Wat ik heb ontdekt, ik moest hier natuurlijk alles nieuwkopen achter raarste dingen waar je helemaal niet bij nadenkt die je dan natuurlijk niet meer hebt, zoals een stofzuiger.

En toen heb ik dus een draadloze stofzuiger gekocht en je weet, ik ben echt geen huishoudelijk type en ik ben de hele dag aan het stofzuiger, niet omdat ik iets op de grond lig, maar omdat ik het leuk vind om te doen.

Dat snap ik heel goed.

En het is van glas, of niet glas, maar hoe zeg je dat?

Het is stofzuiger van plastic.

Nee, maar je kan kijken, je ziet alle stofjes erin rondcirkeln.

Nou ja, ik vind het zo leuk.

Heb je ook een draadloze stofzuiger?

Nee, ik heb een geluidloze.

Ik vind het nog net iets belangrijker.

Wow.

Maar die zit wel aan een stekker.

Die zit wel aan een stekker, maar die decibelen zijn veel minder, dus het is niet zo penetrant als je een beetje audiogevoelig bent, zoals ik, en denk jij ook wel.

Dus heerlijk, het is een uitkomst voor de oudere middelbare dame.

Maar trouwens is het ook weer niet waar, want het behoeft zo doof als wat.

Kijk, dus dat zijn alweer twee stofzuigertips.

Ja, dus wat die doof, hij betreft zou je denken, het maakt geen zak uit hoeveel erbij die stofzuiger maakt.

Oh, dit is mijn baas, die mij nu beeld.

Ja, oké, ik moet eigenlijk opnemen, maar doe ik dan eventjes niet.

Heb jij weer zo, misschien heb ik dan weer, maar goed, maak niet uit, laat het gewoon negeren, laten we hem gewoon negeren.

Wat ik wilde zeggen tegen je, mijn eerste tip was stofzuiger, daar heb je al een tip aan toegevoegd namelijk, geluidloos stofzuiger, ik zeg draadloos, ja zeg geluidloos.

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

En dan is mijn tweede tip, is dat ik dus de hele tijd bloemen in mijn huis heb.

Ik heb dus een nieuwe wet van mezelf bedacht dat ik moet geen uitgebloeide bloem is. Ik heb gewoon echt, ik heb nu drie bloessymptakken, ik heb bos en rozen, ik geef godsvermogen uit mijn bloemeer, omdat ik daar dus heel vrolijk van word, wat vind jij daarvan?

Het is ook heel duur inderdaad in Amerika.

Alle bloemen worden uit Nederland geïmporteerd, het is niet normaal, en daarom misschien dat ik er ook zo geobserveerd door ben, en het kost echt zomaar van die rozen, ze zijn er gewoon, ze betaal je hier 5 euro per roos, terwijl in Nederland wel betaal je er voor een kortje?

Een kwartje Florijne?

Nee, ik zag altijd, ik denk op het jeugdsoenaal, vergens tijdens Valentijn's dag, zij iemand dat ook de rozen hier echt heel duur zijn geworden.

Dus goed, maar ik snap het wel, ik vind het wel een goed idee.

Ik had afspraak met de beroemde actrice, waarvan ik daarna meelaas niet kan noemen, en die heeft me gewoon laten zitten.

Dus ik zat daar in het restaurant voor lunch, en ik had al helemaal geen tijd, dus ik zat daar zo van, nou ja, goed, dat moet ik dan eventjes doen, dat was een general meeting zoals dat heet, zonder doel, maar alleen maar om elkaar te leren kennen.

Even ze me gewoon puur laten zitten, en toen belde die assistent erna van, oh my god, she wants to give you a present to make up, en toen zei ze wat wil je hebben, en toen dacht ik bloemen, en toen heb ik zo mooi bols roos gekregen, dus zo kom ik gewoon elke keer de week door.

Nou, dat vind ik wel lief van Meryl, hè?

Nou, ik wist, het was niet Meryl, hoor, het was niet Meryl, het was Sybeth Anders!

Kar, wat is jouw huishoudelijke tip van deze week?

Nou, hoeft niet huishoudelijk te zijn, toch?

Nee, sorry, tip, any tip.

Any tip, love for us.

Sorry, maar dan krijg ik toch wel even die vervelendere klimaatvrouw zijn, ik zou zeggen, sluit je aan bij Extinction Rebellion, en dat zeg ik puur om het, om gewoon het activisme te normaliseren, dat is het hele idee, en dat we met z'n allen een grotere stem hebben tegen de grote spelers, dat zijn natuurlijk de grote miljoenenbedrijven en de politiek.

Ja, ik ben het, ik ga echt serieus, want ik heb er best wat van uit mijn jeugd een beetje dus een soort van hele, oerdomme, puberale aversie tegen, terwijl ik natuurlijk ook op alles let, en probeer het afval te scheiden, en al die hele kleine dingen die je doet.

Maar ik ga door jou, en door je bevroogheid ga ik nu even een Google search hier naar doen.

Doe het, want dit geeft me echt een fijn gevoel.

Bij deze ga ik jouw tip in acht nemen.

Ja, dat geeft me echt een fijn gevoel, en ik wil ook echt, zoveel mag mensen bereiken, het is niet meer zo van, kijk, kari's nu eens even je klimaat, ik wil hebben geen

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

klimaatactivist hoeveel zijn ze, nou kijk, ik wil helemaal niet, ik zit liever ook gewoon thuis me niet zorgen te maken, en een kop in het zand te steken, maar ja, nog maar eens die tijd is voorbij.

Maar je zult hier nog meer van horen, want ik ga hiermee hier echt heel, heel hard voor inzetten.

Maar goed, waar gaan we deze week hebben over ons favoriete onderwerp, not ouder worden?

Wat heb jij, wat is er op jouw antwoord?

Wat is er bij mij gaan vervallen de laatste, ja.

Ja, de laatste week, de laatste 24 uur.

De laatste 24 uur heb ik eigenlijk voornamelijk, ja, die droge hielen, en ik heb droge huid.

Ja, droge alles droogt gewoon op.

Dat is zo raar, alles wordt droog.

Heb je ook wel dat je bijvoorbeeld de huid van je hand, die zet je dan overeind, dan knijp je zo in en dan blijft die even staan.

Ja, ja, ja, ja, nou even, een paar uur, die blijft best wel langstaan.

Nee, maar ik heb zo'n soort van klein, dat soort, ik kan het niet uitleggen, echt een soort, die zijn geen rimpels, maar het is een soort, ja, structureverandering in mijn hand.

Slang.

Krokodeel.

Een krakkelee.

Een hagedis.

Mooi.

Ja, een levervlekken, heb je die al levervlekken?

Ja.

Ik raakte daar dus eerst heel van in paniek, ik dacht dat dat misschien wel iets heel gevaarlijks was.

Toen ging ik dat googelen, dat was al toen ik, ik denk dat mijn eerste kwam toen ik 38 was of zo, op mijn hand.

Ik dacht echt, dat is het titelste lever spot, ja.

Lever spot.

Op je hand ook?

Ja, ik heb ook een op mijn hand, volgens mij, tenminste, ik denk dat het is.

Ik heb geen idee, eigenlijk, het ziet de bruin een leverig uit.

Maar wat ik wel even wil zeggen, als tegenwerping op dit hele verhaal, is dat bijvoorbeeld ook alle mensen willen al mijn sproeten altijd weg laten lezen.

Waar ik ook ga, als ik naar een soort van facial neem of zo, dan gaan ze altijd zeggen zo, do you want to get rid of those spots in your face.

Echt?

En dan denk ik, nee, want ik ben pipi langkouz.

Ja, dat vind ik gek, want dat is nou een leuke, hele leuke essay dan jou.

Ja, hè.

Verder heb je een beetje een bleke billen gezegd.

Fantastisch.

Maar die stipjes erop.

Die stipjes erop.

En verder, even kijken.

Die zijn hartstikke mooi.

Ja, want ik wil er nog iets aan snijden bij je sterfelijkheid.

Heb je daar iets mee?

Niks mee.

Heb ik helemaal niks mee.

Hoeveel ik niks mee te maken heb.

Nee, tuurlijk.

Ja, het is gewoon grappig dat je, of grappig, maar fascinerend om na je 40ste, maar zeker na je 45ste, zie je gewoon opeens een eindstreep.

En denk je gewoon, oh, wacht eens even, dit gaat nog maar zo veel jaar zo door.

Ja.

Het beangstig me wel, soms hoor, moet ik zeggen.

Niet dat ik bang ben voor de dood, maar meer halen ik er wel genoeg uit uit het leven toe.

Hoe moet ik het nou nog zinvol de rest van de tijd doorbrengen?

Ja, exact.

En het is natuurlijk, de weg terug is veel langer dan de weg heen.

Dus je hebt veel meer om naar op terug te kijken dan eigenlijk naartoe te kijken.

Naartoe?

Ja, exact, om naar uit te kijken.

En ook gewoon heel raar dat je toch denkt van ja, dat klinkt heel ston, maar hoeveel ijskasten ga ik nog kopen?

Of hoeveel...

Heel hoopelijk geen.

Heel hoopelijk geen van die cyclussen, denk ik.

Ik bedoel, heel hoopelijk nul.

Nee?

Maar recycle.

Nee, zeker.

Maar je snap wat ik bedoel, toch?

Dat je denkt, jesus, hoeveel films ga ik nog maken, laat ik het zo zeggen, snap je?

Ja.

Hoeveel lentes?

Ja, exact.

Hoeveel zomers?

Ja.

Dat is toch raar.

En ook wat ik ook interessant vind, toen wij samen, zeg maar, soort van opgroeide vanaf van twintigste of zoiets, dat je hoorde wij natuurlijk altijd wel ouderen mensen dat soort dingen zeggen.

En dan dacht je altijd, ja, ja, whatever, whatever.

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

En nu hoor je jezelf al die dingen zeggen.

En dan dat je, ja, ook bijvoorbeeld ouderen actrices hadden altijd tegen mij van ja, je voelt je van binnen nog gewoon heel jong, maar dan kijk je in de spiegel en denk je, dat komt helemaal niet meer overeen met elkaar.

Of je slaapt bijvoorbeeld in een college en je denkt, ik spring even het toneel op en dan ben je steil in de enkelband.

Een schuldige enkelband.

Ja, schuldige enkelband.

Maar serieus, dat is toch raar.

Ik weet niet, je hebt gewoon hele andere, het leven wordt, ja, het is toch een hele andere beleving.

Zeker.

Wat zijn de voordelen?

Waar noemen ze een leuk voordeel voor het?

Lekker oude koeien uit de sloot.

Er zijn veel meer oude koeien.

Er zijn zoveel oude koeien, strakend koeien.

En die kunnen ook gewoon heel vaak herkoud worden, zeker als je dingen steeds vergeet.

Kan jij ook gewoon gaan zitten op een bank en echt soort van, kan je ervan genieten van herinneringen?

Heb je dat, van dat er dingen in je opkomen van vroeger en dat je dan met terugwerkende krachten van, nee, dat heb ik ook niet.

Dat vind ik wel graag.

Het lijkt me zo gezellig dat je een beetje zo kan denken, oh, ja, dat was leuk, weet je nog.

Nee, maar dat moet echt gevoed worden door vrienden of door vriendinnen en dat komt bij mezelf niet zo op.

Ik kan wel meer genieten van de natuur.

Ja, ik kan, kijk, een boswandeling, dat stonden vroeger niet zo aan of dat trok me niet aan.

En nu denk ik, oh, misschien wel leuk zo'n app waar je dan vogelgeluiden kan herkennen. Of een bergvakantie of...

Ja.

...naar de sauna als een uitje in plaats van naar de club.

Ja, en wat heel gek is, vind ik, is dat, zeg maar, die honger en die nieuwsgierigheid van vroeger ook naar alles eigenlijk, naar de liefde, naar werk, naar een eigen huis hebben of op kamers gaan, al die dromen, die honger die versteelt heel erg.

En inderdaad, wat ervoor in de plaats komt is dat je denkt, oh, dat was je even alleen vanavond of zo iets, toch?

Of, oh, ik ga even wandelen, want mijn hoofd zit vol.

Dus je krijgt hele andere dingen die je leuk vindt.

Maar ik vind dat soms ook wel wennen.

Ja, zeker.

Het is heel erg wennen.

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

Maar je hebt op een bepaalde manier minder nodig of misschien minder prikkels nodig, of je kunt minder prikkels aan.

Ik weet niet wie van welke van de twee.

Ja, minder prikkels aan.

Ik kan echt niet meer in een ruimte zijn met 400 verschillende geluidslagen, dan word ik helemaal gek.

Muziek.

Dat kan ik ook niet zeggen.

Pratende mensen, kouende mensen.

Het is allemaal...

Het komt veel ongeveelte er binnen, dan vroeger had ik daar nooit echt één seconden las van.

Vond ik dat allemaal leuk en spannend.

Maar ik denk ook wel eens als ik lang zo'n oor-gehoor-apparaat winkel rijden.

En ik was zo'n keer binnen gaan kijken hoe mijn gehoor eigenlijk is.

Ik was de laatste gast bij een podcast en toen ging de jonge Pepijn eten, ging het geluid regelen.

En toen zei hij, wil je het echt zo hard?

En toen zei ik, is dat helemaal niet hard?

En toen bestond het dus blijkbaar heel hard.

Ja.

Ik kan niet meer in een restaurant zitten.

Ik heb altijd zonder dit te doen.

Ik zit altijd zo, nu doen we, ja, we doen allebei onze hand achter onze oor.

Ja, mensen maken een koppel over.

Weet je nog dat in dat nachtcafé de Weber, weet je, weet je nog, totaal altijd zo'n man zat met zo'n hele grote horen.

Maar het is wel inderdaad een soort raar iets, dat je dus merkt dat je eigenlijk na je veertigste je gehoor gewoon afneemt.

En dat dat soms, ik heb dan ook nog een taalbarrière hier, dus ik dacht, laatst

er van, kom op, Halina, zet jezelf even over je social anxiety, ga even naar een feestje.

Het was ik op dat feestje in een van de nieuwe hippe bark.

En ik kon gewoon letterlijk niemand verstaan, want dan is er en muziek en heel veel mensen praten.

En dan, dus dan dacht ik wel een beetje schaapachtig als iemand mij iets vertelt, maar eigenlijk hoor ik letterlijk niet wat die mensen zeggen en dan ga ik huilen naar huis.

Ja, dat snap ik heel goed.

Maar dan kom je ook echt in een isolement.

Ik ken mijn moeder is bijvoorbeeld ook doof van een oor en ik zie haar soms ook echt, dus ik dacht, wat is wat ben je toch aanwezig, maar toen beseft ik me, ik kan aan een oor gewoon niet horen.

Dus de helft van de tijd is er gewoon er niet helemaal bij, omdat ze het echt niet meekrijgt.

Het is best wel zielig.

Nee, en dat schijnt dus ook echt een hele grote bijdrager te zijn aan ouderdoms vergeet-achtigheid

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

en uiteindelijk ook demensie, dat als mensen dus doof worden, dat ze gewoon inderdaad gewoon helemaal nergens meer aansluiting vinden.

Ik heb twee dingen waar ik al heel verbaasd over ben qua oude worden, dus bijvoorbeeld er gaan meer dingen tussen je tanden zitten.

Hoe kan dat?

Als je jong bent, heb je dat nooit.

Van meer dingen tussen je tanden zitten.

Moet je maar eens opletten.

Dat is toch iets heel raars.

Dus dat heb ik gevraagd aan de tanden, dus ik zeg, hoe kan dat?

Hoe kan het dat als je ouder wordt je meer tandenstokers nodig hebt, nadat je hebt gegeten, dat komt dus met je tandvlist terugtrekken.

Ja, ja, precies.

Dat wilde ik eigenlijk zeggen.

Dus daardoor krijg je dus...

Ja, ja, nou, dat vond ik een heel grappig ding.

Ja, mag ik ook nog wel even een voordeel van het ouder worden benoemen, namelijk?

Graag.

Ja, meneer, graag.

Kom er maar in, ja, want ik wil graag die voordeel, daar wil ik me voelen.

Ja, snap ik wel.

Ja, ja, ja.

Wat ik fijn vind aan ouder worden, is dat ik me niet meer zo identificeer met mijn gedachten.

Waardoor ik natuurlijk, waardoor je meer het gevoel hebt dat het leven app en flow is.

Dus dat het gewoon...

Het kan zijn go's en alles gaat weg en alles komt weer terug.

En daardoor zijn dingen minder extreem, dus dat is ook soms misschien wel jammer, want de extreemheid vind ik natuurlijk ook leuk als je jong bent, maar het is allemaal zo herkenbaar.

Dus als je denkt, als er iets gebeurt, dan heb je weer zo'n hoogtepunt of dieptepunt.

En het gaat allemaal weg met het cliché van this to shall pass, dat is natuurlijk gewoon echt een voordeel wat mij betreft.

Ja, ik vind het heel erg mijn eentje.

En identificeren met je gedachten, dan bedoel je dus inderdaad dat je op eens voelt van oh, ik reageer weer heel jaloeers of ik reageer, dan heb ik het even over mezelf, natuurlijk, maar...

En dat je dat herkent en dat je dan denkt, ik voel dit nu wel, maar ik hoef niet per zee daarnaar te handelen, of ik heb nu bijvoorbeeld heel erg zin om in mijn bed te gaan liggen en de gordijnen dicht te trekken en zes jaar op Instagram te zitten.

Ook al voel ik me zo, ik hoef niet per zee gehoord te geven aan die impulsie en aan die emotie, toch?

Is dat het een beetje?

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

Dus dat je ook met, bijvoorbeeld liefde tussen drie, dat je denkt, ik vind nooit meer iemand of dit is, is voor altijd ben ik nu verdrietig of je kan daar toch doorheen zien, je ziet gewoon de, ja, wat ik net zei, het app en vloed, anders is app en vloed. En ik helemaal me eens, dat is echt een groot voordeel, helemaal me eens, 100 procent. Ik kan me ook nog herinneren dat een ouder actrice ooit tegen mij zei van, iets van, ja, dat kan jij nog wel aan, maar dat ga ik op mijn leeftijd echt niet meer dragen of zo iets en dat ik dacht, of dat ze zich met druk maakt over of dat nog wel kon op haar leeftijd.

En ik dacht, maak je je druk over, oké, maar heb jij dat nu ook wel eens, dat je denkt, ik kan dit niet meer aan?

Of denk je, de tijden zijn, wat dat betreft, wel een beetje gunstig veranderd, vind ik, hoor, want 15 jaar geleden, 20 jaar geleden was dat echt zo en nu zie je toch dat je veel meer jezelf kan blijven uitvinden en dat identiteit wel veel vrije is geworden, vind ik.

Ja, nee, ik denk, ik bedoel, ik ben wel een soort van dorpsgek hier, ik loop nog in, maar ik heb ook een, ik kan ook heel kinderlijk gewoon nog Mickey Mouse-truien en Snoopy-truien aan doen.

Ik denk, ik ben toch bijna 50.

Ja, maar dat maakt het niet uit.

Dat maakt het dus niet uit.

Nee, maar het maakt het ook niet uit, maar als je het vraagt, dan heb ik daar last van, dan denk ik, nou, volgens mij niet.

Nee.

Maar wel, inderdaad, ik moet wel eerlijk zeggen dat er heel veel dingen die vroeger tegen ons gezegd werden door ouderen generaties acteurs, waarvan ik toen dacht, ah, houd toch op en wat een gezeur, dat ik mezelf dat nu hoor zeggen, tegen jonge mensen. Dat ik dan echt denk, wat ben ik dan, dat ik ook tegen jonge mensen dingen ga zeggen over toneelspelen, zodat ik echt denk, nou ja, zin, hou eens op, dan hoor ik mezelf maar zo.

Nee, maar vroeger.

Oh my God.

En ook van, wat ben je groot geworden, wat voel ik me nu oud, zeg, wat zeg erig.

Ja, jij jij jij groot geworden.

Dat jij dat zegt tegen iemand.

Ja, ja, ja, ja, ja, vreselijk.

Maar het is ook alsof je gewoon, ja, organisch gewoon als een stukje, als een stukje land afschuurt van iets en je gewoon een eilandje wordt en dat wordt gewoon, je drijft gewoon weg, langzaam.

En dit gebeurt langzaam en het is ook niet zo erg misschien, misschien zit het ook gewoon de cycle of life, maar dat je, ik ben ook niet meer op de hoogte van het jargon, vet kan al niet meer, dat is al lang niet meer, ik denk nog steeds dat ik zeg maar, te cool doe nu, maar vet is ook al echt niet meer cool om te zeggen.

Nee, het is zo vreemd, ik heb geen idee, maar daarom vind ik het zelf dus heel grappig dat ik die film Bodys, Bodys, Bodys heb geregiseerd, omdat dat al zien wordt als heel hip en

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

van deze tijd, maar ik moest laatst ook had ik weer een meeting met iemand die die film heel tof vond.

Ik wacht toen echt dat er, die had helemaal niet, die had zich totaal niet geïnteresseerd in wie dan uiteindelijk die regisseur was, maar ik kwam dus binnen en die schrok lette tegen ze, zo omdat hij gewoon dacht dat er een 20-jarige binnenkant kwam en daar ook een bestje binnen had gezien van, maar dat heeft ook niks te maken met dat ik hip ben, totaal niet, maar puur met dat wij ons als team gewoon helemaal open hebben gesteld voor de jonge mensen en alles aan hun vroegen, maar ook, dat weet jij ook, heb ik jou toen ook verteld, terwijl ik daarmee bezig was, was ik ook echt dacht ik, ja, het is gewoon echt heel ver weg, snap je, ik vond het te gek om die film te maken, maar het was ook één grote confrontatie met, ja, hoe in wat voor andere fase of eiland ik zelf dan zit, ja, bizar.

Maar weet je nog wat wij in L.A. naar een volledig winkel gingen kijken, dat ik dacht van, zijn we terug in fucking 1995, wat is dit voor lelijke troep?

Ja, maar dan bleek het...

En dat is dus wat iedereen er draag tegenwoordig, al die jongeren.

Ja, omdat wij nu zo oud zijn, dat we zien dat die psychos toch weer retro is.

Ja, en dat alles retro is en dat wij daar, want kijk, wij konden volgens mij nog best wel mee in de jaren 80 hype, weet je wel, maar nu, de jaren 90 is dus voor ons te, dat kunnen we niet meer mooi vinden, want dat komt te dichtbij, het komt te dichtbij.

Zo geestig.

Nee, het is wel raar dat je, maar ik vind ook dus dan dus niks meer mooi in zo'n winkel.

Ik denk alleen maar van, ik ben het helemaal kwijt, ik volg het niet meer.

Dan voel ik me wel echt oud te voelen, hoor.

Ik ook, en dat is natuurlijk toch ook wat oudere, als je ouder wordt, wat soort van het enger ervan is.

Dus dat je inderdaad ook voelt dat je geen aansluiting meer hebt en dat je dat wel graag wil.

En dan is het wel weer handig, jij hebt dan een kind, dat je in ieder geval nog kinderen hebt waarmee je een beetje mee kan komen, maar, want weet je nog, toen wij vroeger jong waren, dat we dan wel eens naar een feest gingen of zo, en dat we dan naar alle veertigen zagen dansen, en dat we dan die echt een beetje belachelijk waren toen je nu denkt, dat we toen zeg maar echt naar die generatie acteurs kwijt van, hoe dansen, die wilde rare moves, maar dan ging we die naden achter de rug.

Zeer erg.

Wel zielig.

Nou, maar ik weet zeker dat ik nu ook zo dans.

Ja, nee, maar daarom.

Wij in de ogen van die mensen zijn wij nu echt gewoon totaal...

Boomers.

Ja, afgedreven figuren die ook wel leuk, maar wat is een...

Nou, een proud boomer, hoor, fuck it.

Ja, echt toch?

Maar wij zijn toch geen baby boomers, wat zijn we eigenlijk?

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

Nee, we zijn boomers.

Boomers, dat is als je, ja, dan moet je eventjes in iemand jonge generatie nu instappen, maar dat is volgens mij dat als je dus zeg maar, je moet even googelen, maar het is als je niet meer hip bent, en als je gewoon een oude lul bent eigenlijk, dan ben je een boomer.

Ja, oké, boomers, zeggen ze dan, maar dat komt wel van baby boomers af, maar wij zijn eigenlijk geen baby boomers, maar...

Nee, we zijn dat niet, inderdaad.

We zijn een patatgeneratie.

Ja, zijn wij dat?

Of een generatie X?

Nou, wat even we zijn, hoe kerzen we?

Nee, maar dat is allemaal hetzelfde, joh.

What's in a name?

What is in eindelijk?

No one care.

To be or not to be.

Ga je, prachtig.

Heb jij nog iets van Henry de Vijfde gehoord of...

Lately.

Gaan we ook een keer doen, gaan we al die oude, oude, stoffige stukken door.

Ik denk dat we dan...

Kijk, ik heb dit dan nog aanblijft.

De meeste luisteraars gaan trekken, als we lekker door die prachtige klassieke turneel-literatuur heen gaan wandelen.

Ik denk dat wij allebei best wel ons hele leven al een vaagheid kunnen hebben met praktische zaken, met sleutels, een beetje zelf uit je huis sluiten en een tas aan je fiets laten hangen.

Dat hebben wij allebei wel sterk.

Gisteren wilde ik een...

Wat wilde ik?

Nou, ik wilde iets in de ijskassets en toilettals of zo.

Dan heb je echt gewoon dat je denkt, wat, wat gebeurt er nu weer?

Maar ik vind dat best wel eng, dat je die...

Ik was altijd best wel een machine, ook met tekst en zo, op het turneel.

En ik merkte echt op een gegeven moment na mijn 40ste dat dat keihard achteruit begon te hopen.

En toen vond ik gewoon, verloor ik best wel veel van mijn spelplezier ook mee.

Ik vind dat het hele niet meer scherp zijn, vind ik best wel moeilijk, omdat ik dat heel erg was mijn identiteit altijd had, van ja, maar ik ben zo scherp en zo wakker.

En nu moet ik, inderdaad, ik kom niet op name, ik vergeet, ik heb korte termijngheugen, is minder.

Ik kan echt sommige dingen, ik weet het gewoon niet meer.

Ik had het best wel erg.

Ik stond laatst op de loopband, believe it or not, in een gym en toen dacht ik, wat bungelt

hier nou gewoon, wat bungelt hier nou toch, dan had ik gewoon nog mijn handtas om. Wel een mooi beeld, had je lekker wat met je Chanel en je Gucci bag, had je lekker op die loopband te rammen.

Tof.

Oh my god, heftig.

Ja, maar wat moeten we hier nou mee, want luister heel even, we zijn nog niet zo oud, we zijn nog maar 46, 47, dus waar gaat dit naartoe is mijn vraag, en wat kunnen we doen om dit stop te zetten.

Dus moeten we cryptogrammen gaan oplossen, moeten we wiskunde gaan doen, moeten we het Chinees gaan leren, want het schijnt ook heel goed voor je hersen zijn, dus een nieuwe taal leert, of een activiteit, maar ook inderdaad bewegen, sporten schijnt heel belangrijk te zijn, een bepaaldeeet.

Oh my god, heb ik al maar geen discipline voor haar.

Maar laten we nog even verder, de ouderwoorden, aftasten.

Dus wat zijn nog meer nadelen van langere op deze planeet rondlopen?

Ja, de hormonale schommelingen, dus dat is natuurlijk als vrouw, heb je de jackpot te pakken.

Zeker als je vijf zit in een pre-menopausale fase, ik weet niet of het zo uitspreekt, maar heb ik er nu zelf van gemaakt en dan give a shit, dat je dingen, dat je beneesbaard groei krijgt, bijvoorbeeld, met zet er buiten, dat vind ik juist vet.

Ik heb echt besloten dat, omdat ik regisseur ben, wil ik een lange baard laten groeien, dan ben ik, ik denk ook dat ik serieus genomen wordt.

Ja, een sick, vind je dat niet een leuk idee, daar kan ik als nog een roze strikking doen, want ik hou van strikken.

Goatie please, nee maar ik ben het met je eens, waar slaat het op dat haard groei meer wordt, naarmate je ouder wordt, wat is dat voor idee, heb je een vacht nodig?

Ik weet niet waarom dat komt, maar waarom dat is?

Oké, maar wat moeten we ermee, joh?

Ja, en ze hebben van die harde, ik vind dit echt, maar dat wordt ook een tik, he?

Ik heb het ook al nu, ga ik nu alweer zoeken naar die haar, die ene haar die er altijd, die zeg maar één keer in een maand komt hij dan weer, kijk, nu heb ik hem al, hoe moet je het pakken?

Het stoppeltje.

Het stoppeltje.

Ja, maar wat eigenlijk als we daar nog weer achter gaan zoeken, dan is natuurlijk ergens ook weer achterlijk, dat wij als vrouwen maar denken dat we haarloos moeten zijn, dat is ook waar.

Ik praat nu vooral tegen mezelf, want toen ik 14 was had ik een enorme vacht op mijn benen en mijn ouders hadden mij nooit verteld dat dat niet prachtig was, want ik dacht dat dat heel mooi was en toen ging ik op zomerkamp, nu weet ik bijvoorbeeld nog niet of ik dit verhaal een keer eerder in deze podcast vertelde, dat is dus weer mijn ouder worden verschijnt. Wel van die stofzuiver dacht ik, maar misschien niet, ja dat zou je nog goed kunnen, en toen ging ik op zomer-toneelkamp en toen was ik voor het eerst verliefd en toen zei die jongen wat heb jij nou op je benen, je lijkt wel een grisliebeer, terwijl ik dus

door mijn ouders helemaal afgesloten van de wereld was grootgebracht en ik dacht dat die vacht heel mooi was, ik kamde dat ook met mijn nagels, anyway, toen kwam ik er achter dat dat niet gewenst was door een mannelijk geslacht, dus toen heb ik als een gek geprobeerd

al mijn haren weg te laten lezen de rest van mijn leven en dat is dus mislukt.

Ja, je hebt ook donkere haren zo klastig, maar dat is ook heel erg, dat is heel erg.

Dat wij onze haren niet omarmen, onze vachtgroei, ik ben helemaal met je eens, maar we hebben het ook nog niet over wat we er van vandaar nemen, wat we opmerken, wat veranderd, klopt, dat wil niet zeggen dat ik mijn, ik moet je zeggen die baardgroei, je kunt een keer lezen.

Jawel, nee ik ben helemaal, ik ben helemaal patriagaat geconditioneerd, ik kijk alleen maar naar mezelf door het jaren 90 gepril, ik denk nog steeds dat ik wil op Sharon Stone lijken zonder haar, snap je, nee totaal, ik ben helemaal niet verlicht in die zin of doorgevolgeerd, helemaal niet, helaasig.

Maar wat ik zeg, was dat, dat toneelkamp was niet, maar daar hebben we het nog een keer over, dat was niet dat toneelkamp waar ik mijn weg gestuurd, hoe jij ook.

Oh god ja, nee dat was, dat is een prachtig verhaal, als je dat nog kan herinneren, want als je er gewoon bij gehoogd verliezen leidt.

Nou ja, oké, maar ik weet ook niet of dit het moment is, want ze hebben het nu over oude worden, en dit gaat heel erg over onze jeugd, maar misschien is het, oké deze anecdoten die bewaren we voor de volgende podcast, maar ik weet al wanneer we die moeten doen kar, als we daarover angst hebben misschien.

Ja, hij past in principe in heel veel laatjes denk ik, maar laten we nu nog even lekker doorgaan op dat oude worden.

Oké, wat ik dus heel vervelend vind aan oude worden is het feit dat ik word grijs en zoals je weet ik heb best wel van mezelf zwart zwartige haar, dus dat groeit uit, nou prima, maar ik moet niet uit, maar dan moet je dus elke om de vier weken moet je dat laten verven, als je dus die grijze haren niet kan accepteren omdat je nou eenmaal een onzeeke product bent van de patria gaat.

Dus, nee, ah, dat kost hartstikke veel tijd, ik ga bijvoorbeeld meteen naar deze podcast moet ik helemaal naar Brooklyn om haar te laten verven, bij Nederlandse kapper, zo ben ik dan ook wel weer.

En B, het kost hartstikke veel geld.

Ja, dus, wat is dat voor toestand?

Nou, ik vind het lastig, want ik zit zelf ook een klein beetje niet schuit, ik heb natuurlijk iets minder donker haar dan jij, maar ook ik word grijs en ik zit de laatste tijd, ik heb bij jou nog nooit één grijs, want ik heb gewoon bovenop zit met m'n verf, maar dan moet je ook eens opletten, nee, maar kijk, nee, maar ik kan het, nee, dit kan je niet zien, het is heel donker, donker, nee, maar ik heb het echt.

Maar ik zit er echt serieus over na te denken, wat zou ik het gewoon een keer aan het uitgroeien van?

Fuck it.

Hoe kerst?

Ik vind het heel mooi, ik ken verschillende vrouwen die dat hebben, ik vind het prachtig staan.

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

Het kan heel mooi zijn, ik vind het ook, ja, maar niet iedereen kan het hebben denk ik. Nou, kan het hebben, we slaat het ook op, kan het hebben?

Ja, ik vind het...

Ja, iedereen kan het hebben in principe, alleen het is in jezelf, ik moet heel eerlijk tegen je zijn, ik zou dat dus bijvoorbeeld niet doen, en dat zegt toch ook iets over hoe weer twee in elkaar gestoken zijn, ik zou dat dus bijvoorbeeld niet durven om echt gewoon mijn grijs uit te laten groeien, terwijl het slaat nergens op, en toch heb ik daar een issue mee.

En wat is dat, weet je, ik wil toch het liefst, en ik besluit ook elke dag dat ik een personal trainer ga innuuren en een hardbody ga kweken, zodat ik een soort van...

Een hardbody?

D.I. Jane, dat is daar welkop lijkt.

Dat heb je nooit vergehoord, een hardbody met alleen maar spieren en geen enkele uitgezakteid meer.

Grijp je?

Terwijl natuurlijk de kunst van het leven is om je eigen lichaam te omarmen en gewoon te denken, het is prachtig zoals het ouder wordt, nou daar ben ik echt nog steeds niet aanbeland hoor.

Nee.

Het is me wat, het is me wat, het is ook prachtig om langer op de aarde rond te lopen, vind ik, echt waar, het heeft mentaal veel meer voordelen dan nadelen vind ik, maar het is qua fysiek, vind ik het af en toe wel als ik naar foto's kijk van vroeger, oh ja dat is ook nog een goede tip voor alle luisteraars, dat weet iedereen zelf ook wel maar, dat je terug kijkt op foto's van jezelf van 10 jaar geleden, 20 jaar geleden, 5 jaar geleden, dat je denkt had ik er maar meer van genoten, dat heb ik echt heel vaak, maar ja dat lukt dus niet, om daarop vooruit te lopen, om te denken ja, over 10 jaar verlang ik terug naar dit lijf of naar dit gezicht, maar ik denk wel dat, wat natuurlijk gewoon de achterkant van dit hele verhaal is, is dat wij zeker als meisjes en vrouwen, dat we toch heel erg geconditioneerd zijn om te denken dat we niet ouder mogen worden, omdat het allemaal verbonden is aan vruchtbaar zijn en vruchtbaar blijven, dus dat we toch nog vanuit oerouwe prehistorie, een mannelijke blik ergens denken van, we mogen gewoon niet ouder worden. Dat is een vresende juk gewoon, dat is echt heel kut.

En dan door die hele social media toestand, wordt dat eigenlijk nog erger, want daar zie je alleen maar het ene naar het andere ideaalbeeld waar niemand aan kan voldoen, want dat is allemaal met filters en plasticische chirurgie en een duizend ingrepen.

Ja, ik vind het een best een hele enge tijd op dat gebied en ook in ons vak natuurlijk, laten we niet vergeten dat het voor ons ook heel uitvergroet is.

Ik heb er normaal gesproken niet veel last van, ik heb niet veel spiegel in mijn huis hangen, maar op het moment dat ik mezelf toch zie op beeld, niet dat ik dat graag doe, maar dat gebeurt natuurlijk wel eens, dan pas ik, zo zie ik eruit, jeetje.

Ja, en dat is precies, dat is ook heel lastig aan ons beroep, maar het gekke is dat vroeger was dat eigenlijk een beetje het nadeel van acteur zijn, filmacteur zijn, of beroemd muzikant of iemand anders in de publieke ruimte en nu heeft iedereen een camera, continu. Iedereen ziet zichzelf, als je al niet op social media zit.

Je ziet jezelf in Zoom-meeting, je ziet jezelf, dus je merkt dat dat bewust zijn over het uiterlijk, dat iedereen daar nu enorm last van heeft en dat dat toch een druk op mensen zet die gewoon niet reëel is.

En ik merk in mezelf ook, want ik ben daar helemaal niet, ik sta daar helemaal niet boven, ik leef er daarin ook een echte gevecht met mezelf.

Ja, daar kende ik ook, dit is een lastige tijd ook om, van lastige leeftijd ook, vind ik, dat je er een beetje net tussen zit, die overgangsfase.

Ja, dat ook, maar ik denk ook wel in ons vakken en hoe wij zijn opgegroeid, toch dat je kan niet vermijden dat je er heet het gefotografeerd wordt, dat je voor een camera staat en dat is ook een deel van je inkomsten, van je life lewd, dus je krijgt daarmee wel een enorm bewustzijn over je uiterlijk, ik heb dat ook altijd wel als heel nadeelig ervaren, ook commentaarden op van alle kanten en je moet verdurende kleren aan die vaak ook nog aan bepaalde maten moeten voldoen en ik heb dat altijd heel erg toch wel als een pijnpunt ervaren, waardoor je nog meer schaamte krijgt over hoe je eruit ziet en denkt dat je aan bepaalde standaarden moet voldoen.

En het is ook zo ironisch omdat ik, wij hebben zelfs onderling een soort van, niet jaloezie, maar wel, ik zie jou als heel mooi, jij ziet mij als heel mooi en van onszelf vinden we dat echt minder.

Ja, want inderdaad hoe vrouwen nou elkaar kijken, dat is ook heel interessant omdat je jezelf dus niet ziet en dan projecteer je dus op de ander allerlei kwaliteit of je kan heel erg genieten van okaars uiterlijk of whatever, maar dan voor jezelf heb je hele andere maatstaven.

En ik denk dat er heel veel vrouwen in eenzaamheid daarin leiden, dat ze allemaal veel dunner willen

zijn dan ze zijn, of veel jonger willen zijn dan ze zijn, of andere neus, andere wenkbrauwen, andere heupen, andere vingers, dat is best wel een gigantisch onderwerp in het leven van, ik denk al vanaf een heel jong als je meisje bent.

Ja, ik weet nog wel dat wij, dat ik vroeger ook tegen jou, dat jij dan zei, maar jij bent zo klassieke schoonheid en dat ik alleen maar dacht, maar ik heb helemaal geen expressie, weet je nog?

Dat ik altijd zo van jaloers was op jouw juist expressieve gezicht en dat jij echt features had en echt een gezicht had, wat ik echt prachtig vind.

Ja, jij had altijd een gevoel dat je bijna niet te zien was of zo, omdat vanwege je wat blondere haar of je wat minder keiharder zwarte wenk brouwen, ik dat juist heel mooi vond, zoals hier, maar je bent altijd weer wil je hebben wat de buurman heeft, dat je een soort van prachtig, rustig gezicht had in plaats van mijn karakteristieke hevige clownshoofd.

Dus ja, het is natuurlijk nooit goed wat dat betreft en ik denk dus dat dat is wel en dat is heel moeilijk omdat ik denk ook voor ons dat je ergens denkt ik heb een voorbeeld positie en ik moet daarin het juiste uitdragen en juist heel erg laten zien dat het me allemaal niks kan schelen en dat ik helemaal ben wie ik ben, maar als ik heel eerlijk ben, dan vind ik dat gevecht zit in mij heel erg.

Ik ben niet alleen maar vol liefde over mezelf, ik heb zoveel zelfhaat, maar ik denk het enige wat ik daar tegen over kan zetten of wat wij daar tegen over kunnen zetten is

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

er eerlijk in te zijn en er ook dingen over te maken en dat is het enige want dat gevecht speelt zich ook in ons af, toch?

Ja, absoluut.

Ja, zeker.

Ik ben continu in die gedachte stroom van ga ik nu helemaal in, ik heb ook echt momenten, die zal jij ook hebben dat je denkt ik ga gewoon inderdaad mijn haar laten uitgroeien, ik ga grijs worden.

Ja, want het ideaal idee is denk ik bijna van alle vrouwen wat als ik dit allemaal los zou laten.

Wat als ik gewoon nooit daarmee bezig zou zijn, nooit mee bezig zijn, ben ik wel knap genoeg, ben ik wel mooi genoeg, ben ik wel jong genoeg, hoe zou het leven er dan uitzien?

Ja.

Het is jammer dat dat vaak voor heel veel vrouwen alleen maar een fantasie blijft want kijk we gaan allemaal dood en elke dag die je leeft kom je dichterbij de dood dus we zullen toch moeten omarmen dat het aftakelt want dat is nou eenmaal het spel van hier op de aarde zitten, net zoals een bloemetje, het groeit en het bloeit en dan verwelkt het bloemetje.

Nice metaphor.

There you go.

There you go.

Stel dat alle mannen extinct zijn, gaan wij dan nog steeds lippenstiftel doen?

Nou als alle mannen uitgestorven zijn, dat vind ik een supergoeie vraag maar er zijn natuurlijk ook vrouwen die op vrouwen vallen dus misschien zou je denken doe je dan lippenstift op voor elkaar in die zin maar ik denk dat je wel een punt hebt want wie weet is dat echt dat je heel dun wil zijn en dat je heel jong wil zijn, wie weet heeft dat wel echt te maken met een hetrodynamiek omdat het ook zo te maken heeft met vruchtbaarheid tot wanneer je nog kinderen kan krijgen.

Nou ik heb geen idee, ik denk dat je er bijna niet achter kan komen wie we zijn zonder die conditionering.

We zijn natuurlijk, we hebben pas net het recht verworven om te stemmen bewijs van spreken bedoel dat is echt nog heel kort geleden, gisteren stond er nog een artikel ergens in de krant uit 1950 waarin, in een hele serieuze krant waarin je gevraagd hebt, is it okay to spank your wife?

Ja ik zag het ja.

Uit de jaren 50, hoe kort is dat geleden?

Ja.

Dus ik denk dat we nog geen idee hebben wie we zijn zonder die angsten, zonder die maar dat neemt niet weg, dat we moeten proberen natuurlijk te streven naar toch zelfacceptatie en zelfliefde.

Nou ja en wat jij zegt, top die sisterhood, die dat in ieder geval naar elkaar toe, onder elkaar er opener misschien zijn en vergevindingsgezinder en ja zeker en ook en alles gaat uiteindelijk

als we dingen willen veranderen en inclusiever willen denken dan gaat natuurlijk alles over bewustzording, dat we bewust zijn brengen naar onze eigen gedachten en patronen en hoe dat van binnen werkt en dat vereist gewoon nog een heleboel zelfonderzoek denk ik

voor ons allemaal.

Ja.

Ik heb ook die podcast nog een stukje geluisterd van ons en denk ik jees, dat denk ik toch voor hekselag.

Ja moet je niet doen, moet je nooit doen.

Nee moet je inderdaad nooit terug luisteren, nee nee dat is echt zo ja.

Oké anyway, mijn hekselag tot daar aan toe, maar nee ik wil nog even zeggen dat, kijk wij hebben natuurlijk ook wel eens botox gebruikt en weet ik veel wat vergekkende lezenbehandelingen

die ik wel niet allemaal aan mijn gezichten plaatsen doen of 6.000 kilometer hair extensions aan mijn skal laten vastbinden met schroeven en bouten, toch?

Dus ja en de ene periode in mijn leven tenminste, dus maar heb jij dat ook maar, heb je er heel veel behoefte aan om jezelf gewoon compleet te proberen te transformeren en de andere keer helemaal niet en ben je gewoon heel happy in je joggingbroek en denk je laat alle haren maar uit mijn neus groeien, ik vind het zalig, dus we hebben ooit een keer een soort fan prior facial gedaan in, waar was dat ook alweer?

Portugal.

Portugal, ja.

En ik heb een enorme lage pijns grens, moet je weten, dus ik, jij wilde daar allerlei kunstphotos van maken.

Ik vond dat zo vet.

Ik vond dat zo vet.

Tot de gaten van de pijn.

Ja en ik was helemaal in een soort orgastische staat omdat ik dacht dit is zo mooi, want het is namelijk met je eigen bloed allemaal druppeltjes, de halve wegen heb jij het afgebroken toch?

Ja, de halve wegen stopt kon niet meer aan, maar je eigen bloed wordt inderdaad door een soort mangel gehaald en dan wordt het opnieuw in je gezicht gespoten met allemaal kleine spuitjes.

Druchtjes, ja.

Dat is de eigen kleine prikjes.

Allemaal prikjes, maar daar komen ze allemaal hele mooie druppeltjes en je bent natuurlijk al super knap en dan kwamen er trainiën ogen omdat je zo'n pijn had, dus het was een soort hele weerde horrorsneel, weet je.

Ik vond het magisch, maar ja, goed, het is ook heel zielig, want jij, ondertussen, ja, daar doodgaan, maar ja, een vampire-facial, nou kortom, we hebben genoeg gedaan aan ons zelf gesleuteld en om gelukkig ook dan weer periode, dus we denken, laat het allemaal, laat lekker alle haren uit mijn neus en mijn liele groeien, en nu denk ik natuurlijk niet alleen de jongeren, maar ook de ouderen en hele goede gemeente, denk ik natuurlijk, waar hebben deze wijf het überhaupt over, ze moeten hun blessings counten en er zijn ook mensen die echt fysieke beperking hebben en daarmee moeten die lint leven, maar ik denk wat toch gewoon het lastig is, dat zelfs als je een topmodel bent, dan kan je ook zelf haat hebben, toch?

Dan kan je ook, zelfs als je objectief gezien, een soort van het mooiste meisje van de klas bent, dan nog kan je denken dat je het lelijkste meisje van de klas bent.

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

Natuurlijk, want uiteindelijk, de stem waar je een luistert zit in jezelf.

Ja, en ja, exact, en er zijn ook mensen die bijvoorbeeld niet eruit zien, heel symmetriezen, maar juist een heel groot zelfvertrouwen hebben en helemaal niet daar last van hebben, dus het is supersubjectief en het is vooral ook een mentale horror, maar dat neemt niet weg, dat we ook allemaal onze blessings moeten counten.

Zeker, je hebt een leuk kopie, meid.

Starsborn, heb jij die gezien?

Met Lady Gaga en Noord Gas.

Zeker wel.

Ja, die heb ik ook gezien, maar Starsborn is een hele oude film, 100.000 keer remake zo.

Ja, ik heb het allemaal gezien.

Ik vond het, ik vind het sowieso is het wel leuk, omdat het ook een beetje gaat over ons vak, zeg maar.

En er zitten allerlei wel zappige speelszinnen in.

Ik was zelf niet een mega fan van deze film, ik vond het een klein beetje centermeteel gedoe, maar het is wel heel vermakelijk, dus het is toch wel een aangader.

Je hebt het heel mooi sypteel gezegd.

Ja, sorry hoor, maar zij, ik vind haar wel een heel interessant figuur.

Zij gaat nu ook in The Joker spelen, The Joker 2.

Ik ben wel benieuwd naar haar in combinatie met die Joachim Phoenix en dat heet Les Jolie Adieu, wat zoiets betekent als gemeenschappelijke psychose.

Dus ik ben daar wel ook heel benieuwd naar, maar goed, als je Starsborn wil zien dan...

Folia Deu, ja, sorry.

Ja, precies.

Angelina Jolie en Folie Adieu.

Oh, je probeert mij nu dingen te leren, merk ik?

Ja, ik ben te oud om nog dingen te leren, maar ik zou het wel moeten doen om m'n hersen erbij te halen.

Maar wanneer is hij veel nou te zien van de Starsborn?

Starsborn is vrijdag 3 maart te zien op Paramount Network en in de shownotes van deze aflevering kun je zien welke kanalen je dat allemaal kan vinden.

Goed, kar, denk je goed.

Maar wat is shownotes?

Ik snap er geen zak van, jongen.

Ja, dan kan je gewoon wat wat gezegd hebben in de aflevering.

Kan je nog eens kanalen lezen, rustig na deze.

Mijn tip van de week gaat over Sally Rooney, zij is een schrijfster en zij heeft twee boeken geschreven die ik te gek vind, namelijk Normal People en Conversations with Friends en dat zijn topboeken om te lezen, A, maar B, van allebei die boeken zijn ook televisie series gemaakt.

Ik heb geen idee waar je die in Nederland kan zien, maar die Normal People is echt fantastisch als serie ook, geschreven door Alice Burge, wat één van de beste scenarioschrijfsters ter wereld is op dit moment, maar die tweede, Conversations with Friends is zo slecht,

dan zie je ook maar weer hoe lastig het is, terwijl er nog hetzelfde team zo'n beetje op zit.

En het is zo saai en zo, die hoofdgelspeelster kijkt uit dat het zo'n marmot is die niet weet in welk bossen nu weer verdraald is, dus dat komt totaal niet van de grond, maar het is dus heel interessant om allebei te kijken, vanuit de makersperspectief dan, omdat je zo kan zien waarom is de ene nou wel geslaagd, heel erg geslaagd, Normal People is super sexy en spannend en goed gespeeld en origineel, en dan die Conversations with Friends terwijl dat boek heel goed is, is die serie gewoon slap en saai, dat was mijn mededeling voor deze week.

Dus dat hoeven we niet te zien.

Die hoeft je zeker niet te kijken, maar Normal People is echt een aanrader en beide boeken zijn fantastisch om te lezen, ook echt page turners, je komt er heel snel in, je hoeft er heel weinig moeite voor te doen, heel geestig, waazinnige boeken, en nadat je Normal People hebt gelezen, is de serie dus ook heel leuk om te zien.

Dank je.

Hey Haal, ik wil hier nog heel lang met je over doorpraten, maar ik ga afronden, want het is mooi geweest.

Het duurt je allemaal te lang.

Het duurt me allemaal een beetje te lang.

En met de korte termijn kunnen we ons toch niets meer herinneren van deze hele podcast.

Ik weet nu al niet meer waar het over ging.

Nou ik heb nu al weer zin in volgende week.

En ik heb normaal altijd zoveel tips.

Heb je nog meer tips?

Nee, ik heb normaal altijd heel veel tips.

Oh, wat heb je nu gezien?

Nee, hier heb ik dus, die zijn dus weg nu, die zijn dus niet weer available.

Allemaal weg.

Anders moeten we gewoon allebei deze week als twee oude basjes een notitieblokje apart leggen en daar gewoon dingetjes in opschrijven, zodat we onthouden welke huishoudelijke tips we allemaal nog meer in petten hebben vervolgende week.

Ja, ik kan niet meer mijn intuïtie vertrouwen man.

Dat is baal hoor.

Het is een hele persoonsverandering die we aan het ondergaan zijn in dat oude woordingsproces.

Maar in ieder geval, dit was het weer voor deze week toch?

Ja ik sluit ook ook.

Nee, laat maar, laat maar, laat maar, laat maar.

Komt allemaal nog wel.

Je hebt het helemaal gehad.

Ik heb het helemaal gehad.

Ik moet ook naar de kapper, dat grijs laten weghalen joh.

Dat groeit meer, de spui gaat uit wel.

Ik heb er nu ook zo, ik heb er wat ingespoten, oké?

Dat is van het zwarte spul.

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

Nee, dat gaat met te ver.
Dat vind ik echt goor.
Nee, dat doe ik gewoon.
Ja, dan krijg je hele vieze nagels als je zo'n kogelijk aan je haar zit.
Ja, dat is een goor.
Heb je ook grijs in je wenkbrouwen?
Dat heb ik ook namelijk.
Lange, grijze haren.
Nee.
Krijg je dan ook grijze wimpers op een gegeven moment?
Ja, ik heb gewoon nu al een soort van hele witte licht.
Nou, hoop ik dat dat nog blond is.
Maar ik vrees sterkste.
Nou, ik wil jammer vind van oude woorden.
Nog één dingetje.
Is dat je wenkbrouwtjes die vergaan gewoon.
Er blijft niks meer van over.
En dat is nou juist toch een leuke feature.
Nee, maar dus dat is dus de grap waar je dus geen haar wil.
Daar gaat heel veel haar groeien en waar je graag haar wil, daar gaat het weg.
Dus haar valt ook uit op je hoofd.
Bij vrouwen, daar praat ook weinig mensen over.
Maar ik kan hele bossen soms uit mijn haar trekken.
Dat gaat bij mij helemaal met muziekles gepaard.
Heel interessant.
En dan vervolgens groeien er inderdaad wel haren uit mijn kind.
Groeien haren op de meest rare plekken, maar niet op m'n hoofd.
Het is gewoon zo vervelend.
Nee, maar dat hebben we daar aan de andere kant wel weer terug gekregen.
Je moet een beetje je ingang, een beetje geven, een beetje nemen.
Je ingang.
Ja, ik wil dat haar uit m'n baard wil ik graag weer terug op m'n hoofd laten planten.
Want haar uit m'n hiel wil ik graag in m'n wenkbrouw laten zetten.
Uit die hiel, weet ik van waar die haar allemaal groeien.
Oh, jesus.
Maar het ergste vind ik als ik nog heel even iets heel intiem mag zeggen, tepelhaar.
Dat vind ik gewoon het ergste.
Het allerergste.
Maar waarom is het zo erg?
Ik wil daar nou echt een scene over schrijven in een film.
Een vrouw die 700 tepelhaar heeft.
Daar werd ik mee open een keer een film.
Dit is zo'n taboe.
Ja, ik vind het wel jammer.

[Transcript] Carice & Halina / Snoopy truien en levervlekken

Ik denk wel eens van, hey, wat gek.
Die hoeft daar niet te zitten per se.
Het is een old one.
Een old one uit.
Ja, maar ik vind dan zo'n hele dikke grijze uitstekende wenkbrouwhaar,
vind ik, wat lastiger kwalijk.
Ik vind het een beetje groter, maar ik vind het vervelender.
Ja, en wat ook niet meer toeziedig is aan een ondervrouw.
Nee, dat bedoel ik.
En precies, want dat heb je dus wel eens als je dan bijvoorbeeld zo zit.
Iemand te luisteren, denk je dan, wat voel ik hier nou bij m'n kin.
En dan denk je dus.
En dan ontdek je dus dat je daar een hele lange zwarte baardhaar hebt.
En dan heb je die dus niet doorgehaald.
En dan schaam je.
En dat slaat zo nergens op.
Maar dat is de realiteit weer in m'n leven.
Ja, dat is heel true.
En daarom heb ik altijd bij me.
Ja, wat heb je dan bij je?
Wat is dit?
Nou, jij hebt het echt gewoon mis tweezerman.
Je zou je echt moeten sponsoren.
Hoeveel tweezermens jij wel niet in je leven hebt verslonden.
Tweezeren, altijd maar tweezeren.
Ja, maar weet je nog, Ruud Lubbers,
die moest zichzelf altijd scheren om het uur.
Zo'n baardgroei had hij.
En ik werd altijd Ruud Lubbers onder de actrices genoemd.
Omdat het overal mijn groeien er haren maar uit.
En toen ik afstudeerde van het toneelschool had mijn klas,
omdat ik dus eerder weg ging, had het zij zichzelf helemaal beplakt met pleisters.
Omdat ik dus altijd heel woest mijn been aan het scheren was in de douche.
En dan totaal bloedend weer door de gangrennen.
Dus hadden zij zichzelf als schap beplakt met pleisters.
Hoe heb je dat opgevat?
Ik hoor je om lachen of niet?
Ik vond het heel leuk.
Ja, ik hou heel erg van gepest worden.
Je kan mij niet mij niet genoeg pesten.
Peste is liefde, zeg ik altijd maar.
Ja, ja.
Tot de volgende week.